

De Nederlandse architectuur

1000|2010

Tekst **Mariëlle Hageman**

Fotografie **Jan Derwig**

THOTH

Dijkhuis (1995)

Louisahoeve 39, Hoofddorp

E. Wamelink

schap waren het uitgangspunt voor het ontwerp van het lange, smalle en hoge gebouw. De lichtgrijze gevels van het huis variëren van karakter. De noordgevel is streng en gesloten, met kleine vierkante ramen, en contrasteert met de zuidgevel, die juist heel open is en licht en warmte in het huis toelaat. Uitstekende betonnen schijven, dwars op de ramen, verhinderen inkijk. De tuin accentueert de rechte lijnen van het huis met een rij bomen en een ondiepe rechthoekige vijver, een 'watertapijt', evenwijdig aan het gebouw. Deze weerspiegelt het huis in meer dan één opzicht: hij heeft exact dezelfde breedte als het huis. Erik Wamelink maakt graag gebruik van verwijzingen naar belangrijke gebouwen van grote architecten uit het verleden, vooral uit de jaren twintig en dertig. Het watertapijt was bijvoorbeeld een idee van de Duitse architect Ludwig Mies van der Rohe, die het toepaste in zijn paviljoen in Barcelona. Wamelink sloot het huis af met een dakterras dat, op een hoogte van 5,40 meter, over de dijk heen uitzicht biedt op de Haarlemmermeerpolder.

Erik Wamelink is een van de architecten die een nieuwe impuls hebben gegeven aan het ontwerp van het vrijstaande huis. Op een landelijke plek in de randstad

bouwde hij, aan de rand van de geniedijk in Hoofddorp, een heel nieuw type dijkhuis. De lijnen van de lange, rechte dijken, sloten en wegen van het polderland-